

elisabeth mollema

SIGGI & DE VIKINGEN 2
de steen van eileen

moon

© Elisabeth Mollema, 2017

© Moon, Amsterdam 2017

Illustraties © Eliane Gerrits

Ontwerp omslag en binnenwerk: Marieke Oele

ISBN 978 90 488 4068 7

ISBN 978 90 488 4069 4 (e-book)

NUR 282

www.uitgeverijmoon.nl

www.overamstel.com

OVERAMSTEL

uitgevers

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

1	Onbekende bestemming	9
2	Een vreemd geluid	31
3	Boomstam	65
4	Een geheime vriend	77
5	Mac-Bully	104
6	De klos	145
7	Gevangen	164
8	Het gevecht	204
9	Whisky	223
10	Waar is Mac?	253
11	De steen van Eileen	272
12	Big Mac	294
13	Ontsnapt	313
14	Een paar maanden later	326
15	Het vertrek	330

1 • Onbekende bestemming

Siggi Johanson zit op het achterschip, tussen een houten krat met een varken erin en een zak met appels. Het is een lekker rustig plekje. En gelukkig verloopt de tocht over zee tot nu toe

voorspoedig. De lucht is helder en er is weinig golfslag. Met een gestaag windje hebben ze al een flink stuk gevaren. Hopelijk kunnen ze snel ergens aan land gaan.

Siggi speurt de lucht af om te zien of hij vogels ziet vliegen. Dat is een teken dat er land in de buurt is. Jammer! Nergens is er eentje te bekennen. De Vikingen hebben daarom de raven die ze hebben meegenomen nog niet losgelaten. Als die niet terugkomen, weten ze dat land niet ver is.

Vanaf de plek waar Siggi zit, kan hij net over de reling kijken. Hij schrikt. Wat zijn die vreemde

rimpelingen op zee? Zoiets heeft hij nooit eerder gezien. Wat zou het betekenen? Dat er een storm op komst is? Of is het een of ander zeemonster dat vlak onder de oppervlakte stiekem naar hen toe zwemt? Hij kijkt naar de andere Vikingen aan dek, maar niemand schijnt het op te vallen. Als hij zijn aandacht weer op zee richt, zijn de rimpelingen weg.

Het varken naast hem probeert zijn aandacht te trekken door knorrend zijn slijmerige neus tussen de spijlen door te steken. Het dier ruikt niet erg fris. Siggi wendt zijn gezicht af, maar het varken port net zo lang met zijn neus tegen zijn arm tot Siggi niet anders kan dan het beest een appel uit de zak te geven. Smakkend eet hij hem op. Het slijm spettert in het rond. Bah! Opstaan en een eindje verder gaan zitten, kan niet, want het schip is tjokvol.

In tegenstelling tot Siggi kunnen de meeste Vikingen er niet goed tegen om lang stil te zitten. Dat zou nog weleens tot ruzie kunnen leiden, met zoveel mensen dicht op elkaar gepakt.

Siggi's neef Lars zit bijvoorbeeld zijn zusje Britt uit te dagen. Dadelijk zal ze hem een enorme oplawaai geven. Ze is zo sterk als een beer, dus Lars speelt met vuur als hij hard aan Britts blonde vlechten trekt.

'Hier dan, lummel!' Ze tilt hem met één zwaai over de rand en houdt Lars met zijn slungelige lijf ondersteboven boven het water. 'Zeg dat ik de sterkste van de wereld ben,' roept ze terwijl ze hem een stukje laat zakken zodat zijn hoofd de golven raakt.

'Hélp!'

Britt trekt hem omhoog. 'Zeg het of ik laat je los.' Ze laat hem weer een stukje zakken. Het water spettert tegen zijn hoofd.

'Mamá! Hélp!'

'Wat?! Om je moeder roepen? Watje!'

'Stóp! Ik zal het zeggen!' roept Lars proestend.

'Je bent de sterkste... proest... van allemaal... proest! En ik zal je nooit meer plagen!'

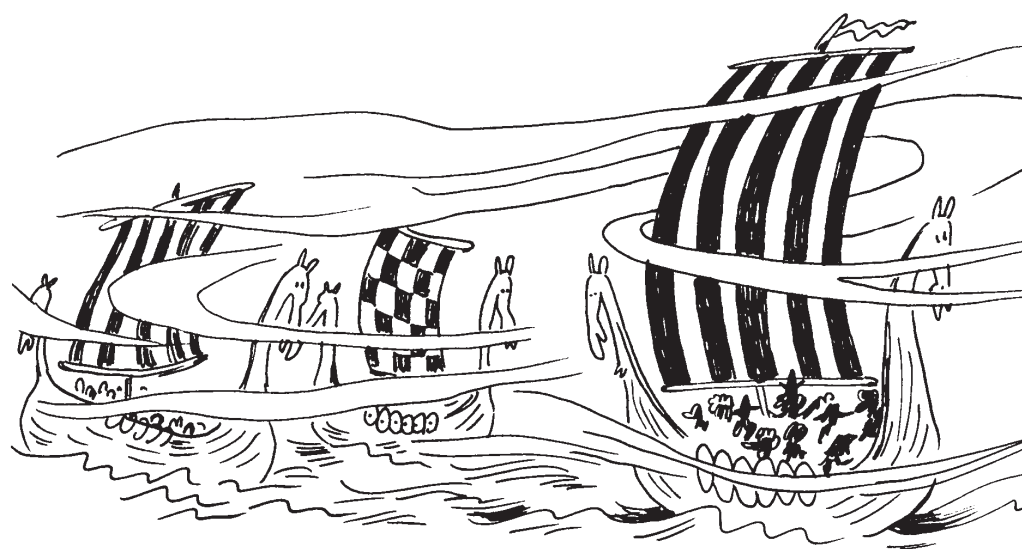
'Ik vergeef je.' Ze trekt hem omhoog en kwakt hem op het dek, zoals een wasvrouw doet met de kleren die ze op een steen in de rivier schoon slaat.

'Aúww!'

'Slappeling!' roept Britt. En ze laat haar broer uitgeput op het dek achter.

Siggi kijkt weer naar de lucht en ziet dat het opeens mistig begint te worden. Hij rekt zich uit om beter over de rand van het schip te kunnen kijken. Gek! De mist wordt snel dikker. De andere boten waarmee ze deze reis maken, zijn al bijna niet meer te zien. En wat zijn dat voor rare slierten mist die zich opeens om de mast slingeren? Het zijn net de tentakels van een of ander zeedier dat het schip elk moment de diepte in kan trekken. Hij denkt aan de vreemde rimpelingen die hij net op zee zag en krijgt een

slecht voorgevoel. Hij pakt de zilveren hanger vast die om zijn nek hangt. Hij is van zijn ouders geweest. Het stelt de hamer van Thor voor. Volgens de Vikingen is hij de vriendelijke god die reuzen verslaat. Volgens oom Knut zal de amulet hem beschermen tegen onheil en gevaar. Terwijl hij de hanger eventjes in zijn hand houdt, hoort hij opeens een harde klap. Tegelijk voelt hij dat het schip ergens tegenaan vaart. Is het een zandbank? Een wrak? Of iets anders? Er is meteen activiteit aan boord.

De mannen beginnen heen en weer te rennen en naar elkaar te schreeuwen. Ze hangen over de reling om te zien wat er aan de hand is. Maar opeens is er een krachtige windstoot en vaart het schip weer verder. Er is meteen meer golfslag. En als de wind ook aanwakkert wordt de deining nog sterker. Niemand lijkt zich

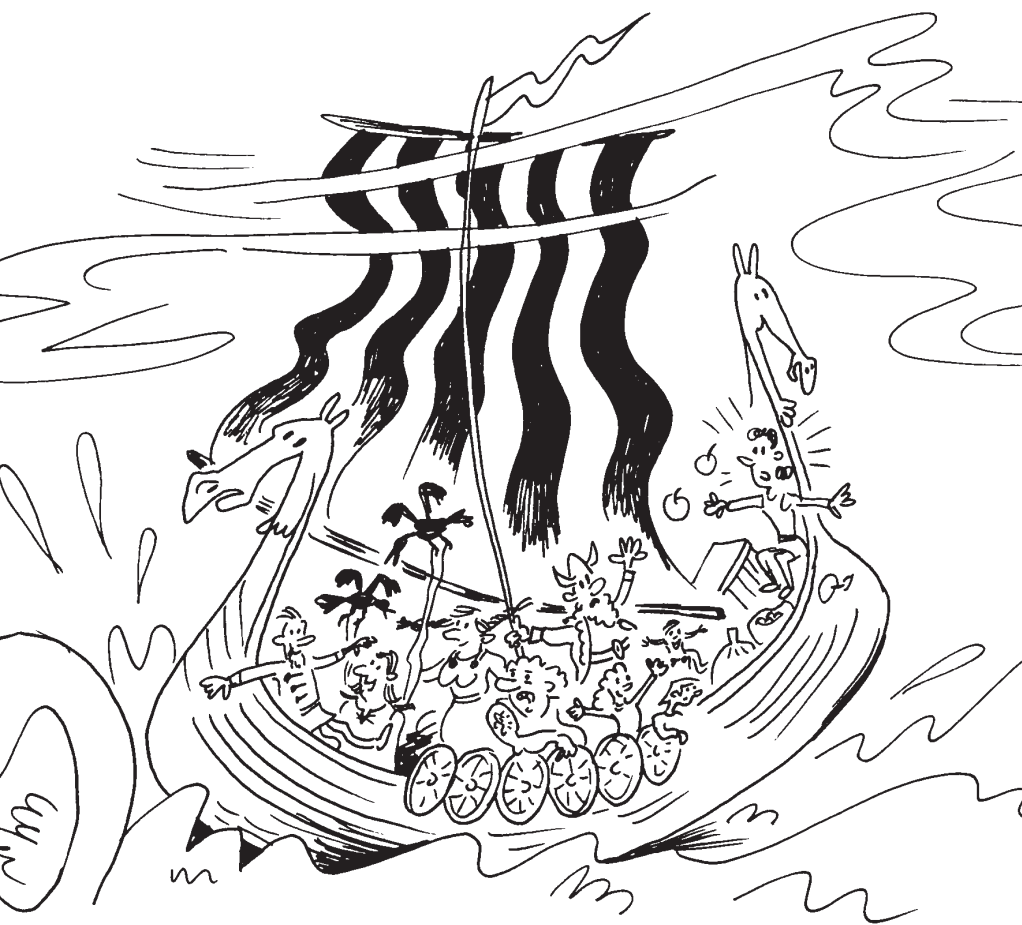
op dat moment nog grote zorgen te maken. Ze zijn wel wat gewend na al die keren dat ze geprobeerd hebben weg te komen van het eiland waar ze al jaren woonden. Bij elke poging kwamen ze terecht in woest kolkend water en huizenhoge golven. Bang waren de Vikingen nooit, maar wat konden ze doen als hun schepen terug op de kust gekwakt werden?

Ook nu weer ontwikkelt de wind zich tot een loeiende storm. Het schip beukt over de steeds wilder wordende zee en kraakt in al zijn voegen. De wind giert langs het zeil.

Het schip helt sterk naar één kant over. Het water klotst bijna over de rand. Als ze niet oppassen zal het schip vollopen en zullen ze zinken. En tot zijn schrik ziet Siggi dat het zeil begint te scheuren.

Oom Knut is de sterkste van alle Vikingen. Hij heeft een woeste kop met rood haar. Hij torent boven iedereen uit en schreeuwt bevelen. 'Allemaal aan de hoge kant gaan zitten! Laat het zeil zakken! Pak de riemen! Hou de boot op koers! Zorg dat de lading niet kan verschuiven!' Maar door de herrie en de paniek die door de

onverwachte storm is ontstaan, rent iedereen door elkaar en weet niemand meer wat hij precies moet doen.

Intussen vliegt het schip bonkend en stotend over de woeste zee. Nog voor ze het zeil hebben kunnen laten zakken, scheurt het aan flarden. Er is geen houden meer aan. Het schip is een

speelbal geworden van de golven en de wind. Nu begint de mast te kraken. Siggi duikt in elkaar, bang dat als hij breekt, de mensen op het dek zullen worden vermorzeld.

De golven worden hoger en hoger. De steven van het schip wordt steil omhoog geduwd, balanceert dan even op de schuimende kruin van de golf om vervolgens met een enorme smak in het dal te worden neergesmeten. Het verdwijnt in het woest kolkende water om even later opnieuw door de golven te worden opgetild. Terwijl de mannen uit alle macht proberen om het schip onder controle te krijgen, zitten de vrouwen en kinderen dicht tegen elkaar aan. Iedereen is drijfnaat.

Het enige wat Siggi kan doen is zich schrap zetten tussen het krat en de zak met appels. Het varken kijkt hem met zijn kleine kraalooogjes angstig aan. Zullen ze dit overleven?

Opeens vangt hij boven het geschreeuw van de mannen en de huilende wind uit flarden op van een vreemd geluid. Het zijn hoge schelle klanken. Ze gaan door merg en been. Wat is dat voor gek? Zoiets heeft hij nog nooit gehoord. Siggi steekt zijn vingers in zijn oren.

Daardoor hoort hij niet dat oom Knut schreeuwt dat iedereen zich schrap moet zetten omdat er

achter hen een gigantische golf aan komt. Het zou toch niet veel geholpen hebben, want het schip wordt nog hoger opgetild dan de andere keren en na vervolgens weer in het kolkende schuim te zijn neergekwakt, verdwijnt het onder water. Siggi houdt zijn adem in. Zo dadelijk zullen ze weer bovenkomen. Maar net als hij denkt het niet langer vol te houden, knalt het schip met een oorverdovende klap tegen de rotsen uit elkaar. In een kolk van water tolt Siggi rond. Hij weet niet meer wat boven en onder is. Hij probeert uit alle macht zijn adem in te houden. Hij raakt in paniek en slaat wild om zich heen. Maar boven water komt hij niet. Hij kan zijn adem niet langer inhouden. In één seconde vliegt zijn leven in gedachten aan hem voorbij. Hij zal zijn vrienden, oom Knut, tante Ursula en alle andere Vikingen nooit meer zien. Dan geeft hij het op.

Het duurt even voor Siggi bijkomt. Hij ligt languit op harde rotsen met zijn voeten in ijskoud water. Wat is er gebeurd? Is hij dood? Dit is niet wat hij zich heeft voorgesteld van het walhalla waar dappere Vikingen denken dat ze

IMM NSG MX BRNT

naartoe gaan na hun dood. Het zou er volgens hen paradijselijk zijn en één ding weet hij nu al zeker: dat is het hier niet.

Hij voelt iets warmes tegen zijn gezicht. Een slijmerige neus begint hem knorrend te besnuffelen. Het varken! Dan is hij niet dood, want dappere varkens bestaan volgens hem niet. Dus die komen sowieso niet in het walhalla terecht. Hij duwt het dier weg.

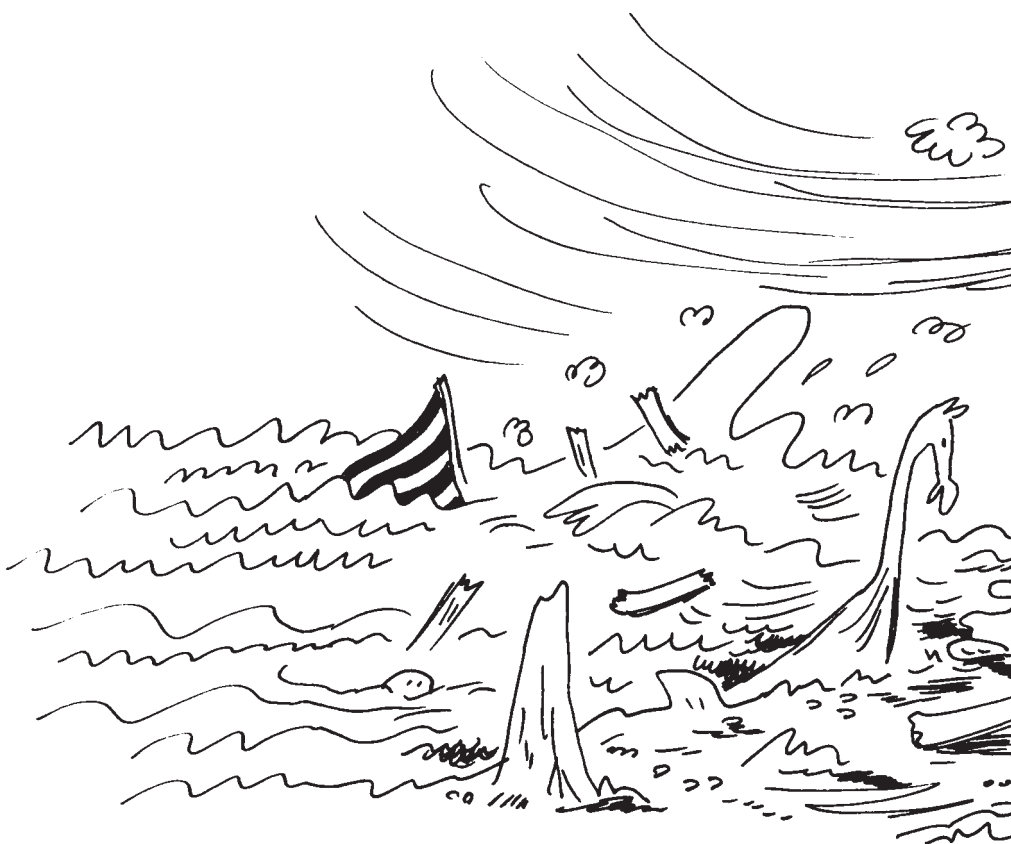
Siggi krabbelt op. Hij rilt van de kou en is een beetje duizelig. Zijn schoenen is hij kwijt. Even voelt hij aan een pijnlijke plek op zijn gezicht en kijkt dan geschrokken naar het bloed op zijn hand. Als hij om zich heen kijkt, ziet hij dat hij in een kaal en mistig gebied terecht is gekomen. Vlokken schuim uit de branding waaien ver het land op. Het is een troosteloze plek, zeker

niet de plek waar ze volgens oom Knut terecht zouden komen na hun vertrek van het eiland. Hij zei dat het alleen maar beter kon worden, maar dit hier... Even verlangt hij terug naar het eiland waar hij is opgegroeid. Maar teruggaan is onmogelijk, want overal verspreid liggen de wrakstukken van de boten. Een deel van de lading dobert in zee. En waar zijn Lars, Britt en Ulli? En oom Knut en tante Ursula en de andere Vikingen? Is hij de enige overlevende?

De wind is gaan liggen. Pas nu dringt tot hem door dat hij op de achtergrond nog steeds datzelfde vreemde geluid hoort dat hij ook aan boord hoorde. Soms is het zacht en dan weer harder, al naargelang het ritme van de wind. Hij blijft even staan luisteren. De onafgebroken stroom schelle klanken doen nog meer pijn aan zijn oren dan eerst. Wie of wat maakt toch zo'n afschuwelijk geluid? Is het de wind misschien, die langs een of ander voorwerp blaast?

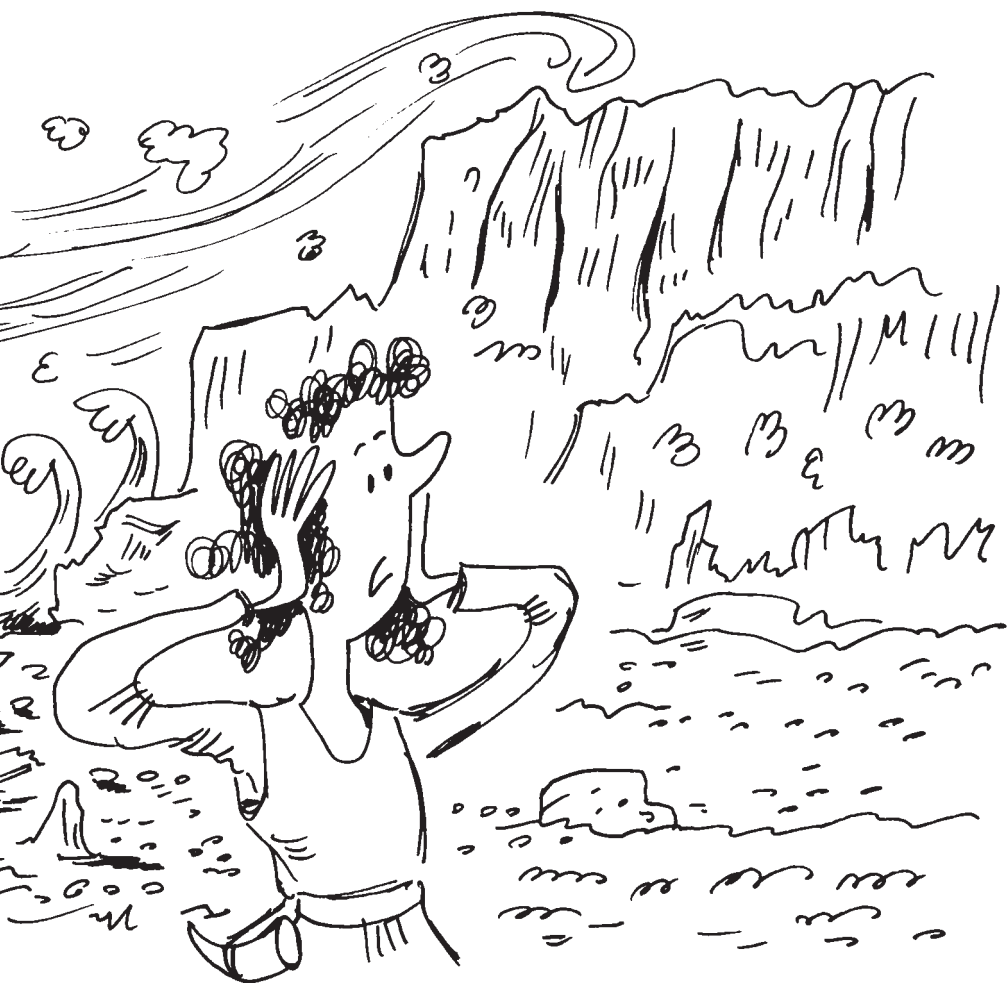
Zijn aandacht wordt getrokken door gekreun. Een eindje verder ziet hij Lars die opkrabbelt. Gelukkig! Die leeft nog. Nu ziet hij ook Britt en... Ulli en een aantal volwassen Vikingen. Hij

vergeet de vreemde klanken en rent opgelucht naar hen toe.

‘Waar zijn we?’ stamelt Lars. Hij is nog verdoofd van de klap en staat te wankelen op zijn benen.

‘Geen idee,’ antwoordt Siggi. ‘Ergens waar het niet zo prettig is, volgens mij. We moeten hier zo

snel mogelijk vandaan zien te komen.’

Lars kijkt om zich heen. ‘Ik ben bang dat dat niet zal gaan. Het zal een tijdje duren voor er nieuwe boten zijn gemaakt.’

‘Wat is dat voor vreselijk kattengejank?’ roept Britt. Ze steekt demonstratief haar vingers in haar oren.

‘Katten? Ik denk eerder dat het een soort vogels zijn,’ zegt Ulli, Siggi’s achterneef, bedenkelijk. Hij houdt een houten ton in zijn armen geklemd. In de zijkant staan de letters HONING gebrand. Hij heeft hem vast uit het water gered. Hij laat ook geen gelegenheid voorbijgaan om te eten, denkt Siggi hoofdschuddend. ‘Het kan mij niet schelen wie of wat het zijn. Maar we moeten ze zo snel mogelijk het zwijgen opleggen,’ zegt Britt.